

støtte dem. 5 af disse Lodsfer ville falde ind under Bestemmelsen i § 44, 2det Stykke, 2det Punktum, og de øvrige 84, ansatte ved 26 Lodsferier, have alle i Gjennemsnittet af Femaaaret 1873—77 havt under 700 Kr. i aarlig Indtægt, den største Del af dem endog ikke ubetydeligt derunder. Med Hensyn til de Regler, hvorefter et Lønningstillæg skal ydes, finder Udvalget ikke Bestemmelserne i § 45 heldige. At Retten til Alderstillæg skal bortfalde eller indtræde, efter som et Lodsferi i et vist Lidsrum har havt en Indtægt større eller mindre end 700 Kr., synes at maatte indeholde en Fristelse for Lodsferierne til at holde Indtægten under dette Niveau, hvilket i saa Fald maatte virke slappende paa deres Virksomhed. Man kan da heller ikke erkjende, at den Omstændighed, at tvende Lodsferiers maasse blot nogle Kroners forskjellig Indtægt i et vist Lidsrum falder lidt under og lidt over 700 Kr., skulde indeholde nogen rimelig Grund til at stille disse Lodsferier saa forskjellig med Hensyn til Afgang til Tillæg. Udvalget maa derfor mene, at som Hovedregel for Afgang til Tillæg maa fastholdes, hvad der bestemmes i de 5 første Linier af § 45, og at Resten af Paragrafen maa udgaa. Af de førnævnte 89 Lodsfer henhøre 14 til Frederikshavns og Hirtsholmens Lodsferier, nemlig 7 Lodsfer hvert Sted, af hvilke 1 er Lodsformand paa Hirtsholmen. For begge Lodsferier er ansat en Lodsoldermand med Bopæl i Frederikshavn. Disse Lodsferier have en saadan Betydning for Skibsarten og deres økonomiske Stilling er saa ringe, at Udvalget tror at burde foreslaa særegne Bestemmelser for Statens Understøttelse af disse Lodsferier. Man henviser i saa Henseende til nedenstaaende Forslag. Tilbage blive da 75 Lodsfer, for hvilke det formentlig vil være passende at give et Alderstillæg af 200 Kr. aarlig til hver af de i § 45 nævnte Antal af 40 af de ældste Lodsfer. — I Genhold til disse Antydninger foreslaar Udvalget istedetfor § 45 i dette Lovforslag at indføre følgende Bestemmelse, som formentlig rettest har Plads i Lov om Lønning ved Lodsvesenet:

„Lodsoldermanden i Frederikshavn tilstaaes et aarligt Honorar af Statskassen paa 600 Kr. Ved Frederikshavns Lodsferi erholde de 4 ældste Lodsfer hver 400 Kr. og de 3 i Tjenestetider derpaa følgende Lodsfer hver 200 Kr. aarlig i Alderstillæg. Ligeledes erholde ved Hirtsholmens Lodsferi Lodsformanden og de 3 ældste Lodsfer hver 400 Kr. og de 3 i Tjenestetider derpaa følgende Lodsfer hver 200 Kr. aarlig i Alderstillæg. Kun de Lodsfer, der gjøre Tjeneste som Sund- og Bektodsfer, kunne komme i Betragtning ved disse Tillæg.

De 40 ældste af samtlige Lodsfer ved de Lodsferier, hvor Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Priskepenge i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1879 ikke har naaet op til det

Beløb, der i Lov om Lodsvesenet § 44 2det Stykke fastsættes for Indførelse af ulige Deling af Lodsfortjenesten, tilstaaes der af Statskassen et aarligt Tillæg til hver af 200 Kr. Paa dette Tillæg oprykkede Bekommende efter deres Tjenestetider uden Hensyn til, ved hvilket Lodsferi de ere ansatte (jfr. dog § 53, 1ste Stykke, i Lov om Lodsvesenet“).

I dette Niemed vilde Statskassen saaledes have at udrede 13,000 Kr. aarlig. Samtidig maatte imidlertid Kontoen for Understøttelser til fattige Lodsferier paa Finanslovens § 23 være at underkaste en Revision. De Bidrag, som ved dette ydes til personlige Understøttelser og til Proviantering til Lodsferierne ved Frederikshavn og Hirtsholmen maatte saaledes bortfalde, dog at den nuværende Lodsformand paa sidstnævnte Sted formentlig for sin Tjenestetid maatte beholde, hvad han nu har udover det Tillæg, som ved dette Forslag tilstaaes ham og som udgjør 100 Kr. Ligeledes maa Lodsferne ved Esbjerg, forsaavidt de, der ere medtagne under det ovennævnte til Alderstillæg berettigede Antal af 75, faae Afgang til Tillæg, lide en tilsvarende Afgang i den aarlige Understøttelse, de nu midlertidig ere tilstaaede, ligesom deres Forhold overhovedet, navnlig af Hensyn til det lidet Heldige i, at de ere stiftede en vis fast Indtægt, maa tages under særlig Overveelse. Der er i § 53 1ste Stykke indført den Bestemmelse, at naar en Lods med Alderstillæg afflediges, tager han Tillægget med som en Del af sin Pension, medens den Lods, der staaer for Løur til Oprykning paa Alderstillægget, maa undvære dette, indtil Pensionisten afgaar ved Døden. Udvalget erkjender, at Pensionens forholdene for lavt lønede Lodsfer ere saa flette, at man med Hensyn dertil ikke kan gjøre begrundet Indvending imod denne Bestemmelse; man indrømmer ligeledes, at den stemmer med den sædvanlige Regel ved bedre lønede Lodsferier, at Eftermanden igjennem Afkortning i Lønning bærer en Del af Formandens Pension. Der foresligger imidlertid ingen Ophævelse om, i hvilken Udtrækning denne Pensionsbestemmelse vil svække den Hensigt med Alderstillægget, der gaar ud paa derved at give fungerende Lodsfer en mindre trykkende penuniar Stilling og derigjennem hjælpe Lodsbestyrerens til at holde disse lavt lønede Lodspladser befatte. Erfaring i saa Henseende vil kunne indvindes efterhaanden, og man kan da ved en Revision af Lønningens Lov for Lodsvesenet lade paa det muligt forrykkede Forhold for Fordelingen af disse Tillæg mellem fungerende Lodsfer og Pensionister. Man har derfor foreslaaet en Revisionsfrist optagen i Lovforslaget om Lønninger ved Lodsvesenet. Derhos maa det bemærkes, at nævnte Bestemmelse om, at Tillægget følger Pensionisten, ikke vil kunne gjælde de foreslaaede Alderstillæg for Frederikshavns og